COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general

Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I") prevede norme de stabilire a competenței judiciare internaționale a instanțelor din statele membre și norme de evitare a procedurilor paralele în fața instanțelor din diferite state membre. Acesta stabilește, de asemenea, norme pentru recunoașterea și executarea hotărârilor instanțelor naționale în alte state membre. Regulamentul acoperă, între altele, litigiile în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv cele privind brevetele. La 12 decembrie 2012, a fost adoptat Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială[1] [denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I (reformare)"], care reformează Regulamentul (CE) nr. 44/2001. Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 va intra în vigoare la 10 ianuarie 2015.

În decembrie 2012, s-a ajuns la un acord referitor la așa-numitul „pachet în materie de brevete" — o inițiativă legislativă care constă din două regulamente[2] (denumite în continuare „regulamente unice în materie de brevete") și un acord internațional (denumit în continuare „Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete" sau „Acordul UPC"), care a pus bazele creării unei protecții unitare prin brevet în Uniunea Europeană.

Regulamentele unice în materie de brevete au fost adoptate în cadrul cooperării consolidate între 25 de state membre (toate statele membre, cu excepția Italiei și Spaniei). Acordul UPC a fost semnat la 19 februarie 2013 de către majoritatea statelor membre. Odată ce regulamentele devin aplicabile, va fi posibil să se obțină un brevet european cu efect unitar — un document juridic care asigură o protecție uniformă a unei invenții în cele 25 de state membre — bazat pe principiul ghișeului unic, care oferă avantaje în materie de costuri și conduce la reducerea sarcinilor administrative.

Articolul 89 alineatul (1) din Acordul UPC prevede că acordul nu poate intra în vigoare înainte de intrarea în vigoare a modificărilor Regulamentului Bruxelles I (reformare) care reglementează relația dintre cele două instrumente. Scopul acestor modificări este dublu: în primul rând, modificările vizează asigurarea conformității între Acordul UPC și Regulamentul Bruxelles I (reformare) și, în al doilea rând, acestea vizează abordarea aspectului specific privind normele de competență cu privire la pârâții cu domiciliul în statele din afara Uniunii Europene.

La 15 octombrie 2012, cele trei state membre care sunt părți contractante la Tratatul din 31 martie 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux au semnat un protocol de modificare a tratatului menționat anterior. Curtea de Justiție din Benelux este o instanță comună pentru Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, care are sarcina de a asigura aplicarea uniformă a normelor comune statelor membre ale Benelux privind diferite aspecte

---

1 JO L 351, 20. 12. 2012, p. 1.

2 Regulamentul (UE) nr. 1257/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet, JO L X; Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materie de traducere, JO L.

precum proprietatea intelectuală (în special, anumite tipuri de drepturi privind mărcile, modelele precum și desenele și modelele industriale). Până în prezent, sarcinile Curții de Justiție din Benelux au constat în principal în pronunțarea de hotărâri preliminare privind interpretarea acestor norme. Cu toate acestea, protocolul din 2012 creează posibilitatea de a extinde competențele Curții de Justiție din Benelux pentru a include competențe jurisdicționale în anumite chestiuni care intră în domeniul de aplicare a Regulamentului Bruxelles I. Această posibilitate se poate concretiza printr-o revizuire a acordurilor separate, încheiate între statele membre ale Benelux cu privire la chestiuni specifice; revizuirea va conduce la transferul efectiv de competență judiciară de la instanțele naționale către Curtea de Justiție din Benelux. Prin urmare, la fel ca și în cazul acordului UPC, protocolul la Tratatul Benelux necesită modificarea Regulamentului Bruxelles I (reformare) având ca scop, în primul rând, asigurarea conformității între tratatul revizuit și Regulamentul Bruxelles I (reformat) și, în al doilea rând, soluționarea problemei privind lipsa normelor comune de competență cu privire la pârâții cu domiciliul în statele din afara Uniunii Europene.

1.2. Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere vizează, în primul rând, să permită intrarea în vigoare a acordului UPC. Articolul 89 alineatul (1) din Acordul UPC condiționează intrarea în vigoare a acordului de modificarea Regulamentului (CE) nr. 1215/2012. În plus, propunerea are ca obiectiv asigurarea conformității acestui acord și a protocolului la Tratatul Benelux din 1965 cu Regulamentul Bruxelles I.

Curtea Unică în materie de Brevete va fi o instanță comună anumitor state membre și va fi supusă aceloraşi obligații, în temeiul dreptului Uniunii, ca orice altă instanță națională. Curtea Unică în materie de Brevete va avea competență exclusivă în ceea ce privește aspectele reglementate de Acordul UPC, înlocuind astfel instanțele naționale. Acordul UPC reglementează repartizarea internă a competențelor între diferitele diviziuni ale Curții Unice în materie de Brevete și executarea hotărârilor Curții Unice în materie de Brevete în statele membre contractante. Curtea de Justiție din Benelux este, de asemenea, o instanță comună anumitor state membre, care va avea competență jurisdicțională în chestiuni care urmează să fie definite de către statele membre contractante în cauză.

În vederea asigurării unei aplicări combinate și coerente a acordului și a protocolului menționate mai sus, precum și a Regulamentului Bruxelles I (reformat), este necesară abordarea următoarelor aspecte în Regulamentul Bruxelles I (reformat):

1. clarificarea în textul regulamentului a faptului că atât Curtea Unică în materie de Brevete, cât și Curtea Benelux sunt „instanțe” în sensul Regulamentului Bruxelles I;
2. clarificarea modalităților de aplicare a normelor privind competența judiciară a Curții Unice în materie de Brevete și a Curții de Justiție din Benelux, în ceea ce privește pârâții cu domiciliul în statele membre; elaborarea de norme uniforme privind competența judiciară internațională cu privire la pârâții din statele terțe în procedurile împotriva unor asemenea inculpați aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete și a Curții Benelux, în situațiile în care Regulamentul Bruxelles I nu prevede astfel de norme, ci face trimitere la legislația națională;
3. definirea regulilor de aplicare a normelor privind litispendența și conexitatea în legătură cu Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea Benelux, pe de o parte, și instanțele naționale din statele membre care nu sunt parte contractantă la acordurile internaționale respective, pe de altă parte. De asemenea, este necesară definirea

modalităților de aplicare a acestor norme pe timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 83 alineatul (1) din Acordul UPC, precum și

4. clarificarea modalităților de aplicare a normelor privind recunoașterea și executarea hotărârilor între statele membre care sunt părți contractante la acordurile internaționale respective și statele membre care nu au această calitate.

Punctul 3 de mai jos („Elementele juridice ale propunerii") conține explicații detaliate privind aspectele care trebuie abordate.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Pachetul privind brevetele pachet a făcut obiectul unei consultări extinse înainte de adoptarea sa. Această consultare a arătat că există un sprijin larg, nu numai pentru crearea unui brevet unic, ci și pentru instituirea unui sistem jurisdicțional unic. Prezenta propunere permite intrarea în vigoare a acordului UPC, astfel cum se prevede la articolul 89 alineatul (1) din acordul respectiv. Având în vedere că protocolul de modificare a Tratatului din 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux ridică probleme identice cu cele semnalate în Acordul UPC, ambele modificări ar trebui efectuate în același timp. În ceea ce privește normele de competență în cazul pârâților din statele terțe, acest aspect a fost supus unei analize aprofundate în evaluarea impactului efectuată de Comisie, care însoțește propunerea legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială („Bruxelles I")[3]. Evaluarea în cauză a avut ca obiect armonizarea competenței judiciare cu privire la pârâții din statele terțe în general; concluziile acestei evaluări sunt cu atât mai relevante pentru armonizarea limitată prevăzută în prezenta propunere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Modificările propuse ale Regulamentului Bruxelles I (reformare) sunt următoarele:

- dispoziții cu privire la relația dintre Acordul UPC și protocolul la Tratatul Benelux din 1965, pe de o parte, și Regulamentul Bruxelles I, pe de altă parte;
- dispoziții care completează normele de competență uniforme privind pârâții din statele terțe în cazul litigiilor civile și comerciale aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete și a Curții Benelux cu privire la domeniile care fac obiectul Acordului UPC sau al protocolului la Tratatul Benelux din 1965.

Aceste modificări sunt conținute în patru noi dispoziții, articolele 71a - 71d din Regulamentul Bruxelles I.

3.1. Includerea explicită a Curții Unice în materie de Brevete și a Curții Benelux ca „instanțe" în sensul Regulamentului Bruxelles I (reformare)

Ca urmare a împărțirii interne a competențelor în cadrul Curții Unice în materie de Brevete, un pârât ar putea fi nevoit să se prezinte înaintea unei divizii a instanței care nu ar fi situată în statul membru al instanței desemnate pe baza prevederilor Regulamentului Bruxelles I. De exemplu, un pârât neerlandez care se așteaptă să fie acționat în justiție în țara sa de domiciliu în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul Bruxelles I (reformare) poate fi adus în fața diviziei centrale, regionale sau locale competente, care poate fi situată în Franța, Germania sau Regatul Unit (sau în orice alt stat membru, în funcție de locul în care vor fi

[3] SEC(2010) 1547 final, 14.12.2010.

înființate diviziile regionale sau locale). Acest aspect este relevant și în cazul în care pârâtul are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru care nu este parte contractantă la Acordul UPC (de exemplu, un deținător de licență domiciliat în Spania trebuia să execute o obligație în temeiul unui contract de licență încheiat în Țările de Jos; procedurile sunt aduse în fața diviziei centrale din Germania și nu în fața celei din Țările de Jos, ca loc de executare a obligației). În mod similar, ca urmare a transferului de competențe către Curtea de Justiție din Benelux, un pârât, inclusiv unul provenind dintr-un stat membru care nu este parte contractantă, ar putea fi nevoit să se prezinte înaintea unei instanțe care nu ar fi situată în statul membru al instanței desemnate pe baza prevederilor Regulamentului Bruxelles I. Articolul 71 din Regulamentul Bruxelles I autorizează convențiile existente deja privind o materie specială, însă nu permite încheierea de noi convenții de acest tip. Prin urmare, este necesar să se clarifice faptul că atât Curtea Unică în materie de Brevete, cât și Curtea Benelux trebuie considerate ca instanțe ale unui stat membru în temeiul Regulamentului Bruxelles I, asigurându-se astfel că regulamentul se aplică pe deplin acestor instanțe.

Regulamentul Bruxelles I (reformare) nu prevede o definiție a termenului „instanță”. Acesta se limitează, la articolul 3, la includerea anumitor autorități specifice în cadrul conceptului de „instanță” în scopul aplicării Regulamentului Bruxelles I. Cu toate acestea, considerentul 11 clarifică faptul că termenul „instanță” ar trebui înțeles ca incluzând instanțe comune mai multor state membre. Considerentul 11 se referă în mod explicit la Curtea de Justiție din Benelux atunci când își exercită competența în chestiunile care intră în domeniul de aplicare a Regulamentului Bruxelles I. Considerentul 11 clarifică faptul că hotărârile pronunțate de astfel de instanțe comune ar trebui recunoscute și executate în conformitate cu Regulamentul Bruxelles I. Cu toate acestea, un considerent nu are caracter obligatoriu și nu poate să asigure cu un nivel suficient de securitate juridică în ceea ce privește conformitatea acordurilor internaționale respective cu Regulamentul Bruxelles I (reformare), în special cu articolul 71. Prin urmare, este necesară o modificare legislativă specifică. Această modificare este în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 3 din regulament în ceea ce privește notarul maghiar și autoritatea suedeză de aplicare a legii; aceasta include în mod specific Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux în conceptul de „instanță” prevăzut în regulament. Din motive de claritate, toate modificările necesare în legătură cu Acordul UPC și Acordul privind Curtea de Justiție din Benelux sunt conținute în patru noi dispoziții [noile articole 71a - 71d).

Prin clarificarea faptului că atât Curtea Unică în materie de Brevete, cât și Curtea de Justiție din Benelux ar trebui considerate ca fiind „instanțe” în sensul Regulamentului Bruxelles I (reformare), se va asigura că Regulamentul Bruxelles I va stabili competența judiciară internațională a acestor instanțe; în special, se va asigura faptul că pârâții care s-ar aștepta să fie acționați în justiție într-un anumit stat membru pe baza dispozițiilor Regulamentului Bruxelles I să poată fi acționați în justiție fie înaintea unei divizii a Curții Unice în materie de Brevete, fie înaintea Curții de Justiție din Benelux care se află în alt stat membru decât instanțele naționale desemnate pe baza Regulamentului Bruxelles I. Asigurarea securității juridice și a previzibilității pentru pârâți necesită ca această schimbare de competență teritorială să fie stabilită în mod clar în textul Regulamentului Bruxelles I.

3.2. Funcționarea normelor privind competența judiciară în ceea ce privește Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux, pe de o parte, și instanțele din statele membre care nu sunt parte contractantă la Acordul UPC sau la protocolul la Tratatul Benelux din 1965, pe de altă parte

În vederea unei transparențe depline cu privire la aplicarea combinată și coerentă a acordurilor internaționale respective și a Regulamentului Bruxelles I (reformare), acesta din urmă ar trebui să prevadă modul în care normele privind competența prevăzute de Regulamentul

Bruxelles I (reformare) se aplică Curții Unice în materie de Brevete și Curții de Justiție din Benelux, în același mod în care articolul 71 din Regulamentul Bruxelles I (reformare) se aplică altor convenții internaționale privind materii speciale. De asemenea, clarificări similare există, de exemplu, la articolele 64 și 67 din Convenția de la Lugano din 2007 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Prin urmare, noul articol 71b alineatul (1) prevede că, ori de câte ori o instanță națională a unuia dintre statele membre respective care sunt părți contractante ar avea competență judiciară pe baza dispozițiilor Regulamentului Bruxelles I, Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux ar fi competente. În mod contrar, Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux nu ar avea competență atunci când nicio instanță națională a unuia dintre statele membre care sunt părți contractante nu este competentă în temeiul Regulamentului Bruxelles I (de exemplu, atunci când competența în temeiul Regulamentului Bruxelles I revine instanțelor dintr-un stat membru care nu este parte contractantă).

3.3. Finalizarea normelor privind competența judiciară în ceea ce privește pârâții din statele terțe

În conformitate cu articolul 31 din Acordul UPC, competența judiciară internațională a Curții Unice în materie de Brevete se stabilește în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 sau, după caz, pe baza Convenției privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Convenția de la Lugano). Cu toate acestea, în măsura în care Regulamentul Bruxelles I (reformare) și Convenția de la Lugano din 2007 stabilesc competența judiciară pe baza unor trimiteri la legislația națională (a se vedea articolul 6 din regulamentul menționat anterior și articolul 4 din Convenția de la Lugano), nu s-a precizat ce norme ar trebui aplicate pentru a se stabili competența instanțelor care sunt comune mai multor state membre, cum ar fi Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux. În plus, o trimitere la una dintre legislațiile naționale pentru diferitele divizii ale Curții Unice în materie de Brevete, ar crea un acces inegal la justiție într-un sistem jurisdicțional unic care nu ar putea fi justificat de niciun motiv obiectiv.

O problemă similară a fost deja soluționată în cadrul regulamentelor existente privind mărcile [Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară] și desenele și modele industriale [Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului privind desenele sau modelele comunitare], care conțin fiecare un set complet de norme uniforme privind competența în cazul pârâților din statele terțe.

Prin urmare, este necesară completarea normelor privind competența prevăzute în Regulamentul Bruxelles I (reformare) cu privire la aspectele care vor intra în sfera de competență a Curții Unice în materie de Brevete și a Curții de Justiție din Benelux, în ceea ce privește pârâții cu domiciliul în statele din afara Uniunii Europene. Există deja norme uniforme privind competența în anumite situații (cum ar fi competența exclusivă cu privire la înregistrarea și valabilitatea brevetelor, acordurile de alegere a forului), dar nu și în altele (precum procedurile privind încălcarea drepturilor privind brevetele și acordurile de licență în lipsa alegerii forului).

Prin urmare, noua propunere de la articolul 71b alineatul (2) extinde normele privind competența prevăzute în regulament la litigiile care implică pârâți din statele terțe cu domiciliul în statele terțe. În plus, este asigurată competența Curții Unice în materie de Brevete și a Curții de Justiție din Benelux de a dispune aplicarea de măsuri provizorii, inclusiv măsuri de conservare, chiar și atunci când instanțele din statele terțe sunt competente pe fond. Această modificare se va aplica fără a aduce atingere Acordului din 2005 dintre

Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, care reglementează deja situația pârâților danezi, și Convenției de la Lugano din 2007 privind același subiect, care reglementează deja situația pârâților elvețieni, norvegieni și islandezi.

Ca urmare a modificării, accesul la Curtea Unică în materie de Brevete și la Curtea de Justiție din Benelux va fi asigurat în situațiile în care pârâtul nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru al UE, la fel ca și pentru pârâții care au domiciliul într-un stat membru al UE. În plus, un astfel de acces este asigurat indiferent de care instanță sau divizie în cadrul Curții Unice în materie de Brevete este sesizată.

Mai mult, noua propunere de la articolul 71b alineatul (3) stabilește un for suplimentar pentru soluționarea litigiilor care implică pârâți cu domiciliul în afara UE. Propunerea prevede că posibilitatea introducerii unei acțiuni împotriva unui pârât cu domiciliul în afara UE în locul în care sunt situate activele mobile care îi aparțin acestuia, cu condiția ca valoarea acestora să nu fie nesemnificativă față de valoarea pretenției și ca litigiul să aibă o legătură suficientă cu statul membru în care este situată instanța sesizată. Forul aferent locului în care sunt situate activele compensează faptul că pârâtul nu are domiciliul în Uniune. O astfel de normă există în prezent într-un număr mare de state membre și are avantajul că asigură posibilitatea ca o hotărâre judecătorească să fie executată în statul în care a fost pronunțată. Această normă corespunde într-o mai mare măsură filozofiei generale a Regulamentului Bruxelles I (reformare) decât alte norme privind competența subsidiară, precum cele prevăzute în Regulamentul privind mărcile și în Regulamentul privind desenele și modele industriale menționate anterior, care permit introducerea de acțiuni împotriva pârâților din statele terțe, în special, în fața instanțelor din statul membru în care este domiciliat reclamantul (*forum actoria*). Un for al locului în care sunt situate activele poate asigura competența Curții Unice în materie de Brevete și a Curții de Justiție din Benelux în situațiile în care normele privind competența extinsă a regulamentului nu ar prevedea competența judiciară și în situațiile în care această competență poate fi adecvată. De exemplu, în ceea ce privește Curtea Unică în materie de Brevete, acest for ar garanta competența curții în cazul unui pârât turc care încalcă un brevet european care acoperă mai multe state membre și Turcia.

3.4. Funcționarea normelor privind litispendența și conexitatea în legătură cu Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux, pe de o parte, și instanțele din statele membre care nu sunt parte contractantă la Acordul UPC sau la protocolul la Tratatul Benelux din 1965, pe de altă parte

În plus, noul articol 71c prevede că normele privind litispendența și conexitatea prevăzute de Regulamentul Bruxelles I (reformare) se aplică între Curtea Unică în materie de Brevete sau Curtea de Justiție din Benelux, pe de o parte, și instanțele din statele membre care nu sunt parte contractantă, pe de altă parte. În cele din urmă, acest articol stipulează, de asemenea, că normele prevăzute în Regulamentul Bruxelles I (reformare) se aplică în cazul în care, în timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 83 alineatul (1) din Acordul UPC, se introduc acțiuni în fața Curții Unice în materie de Brevete, pe de o parte, și în fața instanțelor naționale din statele membre care nu sunt parte contractantă la Acordul UPC, pe de altă parte.

3.5. Funcționarea normelor privind recunoașterea și executarea în raporturile dintre statele membre care au ratificat Acordul UPC și statele membre care nu au ratificat acest acord

În vederea obținerii unei transparențe depline privind aplicarea combinată și coerentă a acordurilor internaționale respective și a Regulamentului Bruxelles I (reformare), acesta din urmă ar trebui să prevadă modul în care normele privind recunoașterea și executarea Regulamentului Bruxelles I (reformare) se aplică în raporturile dintre statele membre care

sunt părți contractante la acordurile internaționale respective și statele membre care nu sunt părți contractante la aceste acorduri. Articolul 71 din Regulamentul Bruxelles I (reformare), precum și articolele 64 și 67 din Convenția de la Lugano din 2007 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială conțin dispoziții similare referitoare la alte convenții internaționale privind materii speciale.

Prin urmare, noul articol 71d reglementează recunoașterea și executarea hotărârilor Curții Unice în materie de Brevete și ale Curții de Justiție din Benelux în statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în statele membre care nu sunt părți contractante la aceste acorduri în domenii reglementate de astfel de acorduri, care trebuie recunoscute și executate în statele membre care sunt părți contractante la acordurile internaționale.

2013/0268 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 67 alineatul (4) și articolul 81 alineatul (2) literele (a), (c) și (e),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[4],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) La 19 februarie 2013, anumite state membre au semnat un acord privind Curtea Unică în materie de Brevete. Acest acord prevede că nu intră în vigoare înainte de prima zi a celei de a patra luni de la data intrării în vigoare a modificărilor Regulamentului (UE) nr. 1215 privind relația acestuia din urmă cu acordul.

(2) La 15 octombrie 2012, cele trei state membre care sunt părți contractante la Tratatul din 31 martie 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux au semnat un protocol de modificare a tratatului menționat anterior, creând posibilitatea de a conferi anumite competențe jurisdicționale Curții de Justiție din Benelux în anumite chestiuni care intră în domeniul de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012.

(3) Este necesar să se reglementeze relația dintre acordurile internaționale de mai sus și Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

(4) Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux ar trebui să fie considerate ca instanțe în sensul prezentului regulament pentru a asigura securitate juridică și previzibilitate pentru pârâții care pot fi aduși în fața acestor instanțe într-un stat membru diferit față de cel desemnat pe baza prevederilor din prezentul regulament.

(5) Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux ar trebui să fie în măsură să își exercite competența cu privire la pârâții care nu au domiciliul pe teritoriul unui stat membru. Prin urmare, în ceea ce privește domeniile care intră în competența Curții Unice în materie de Brevete și a Curții de Justiție din Benelux, normele prevăzute de prezentul regulament ar trebui să se aplice pârâților cu domiciliul în statele membre din afara UE. Normele existente privind competența judiciară asigură o legătură strânsă între acțiunile cărora li se aplică prezentul regulament și teritoriul statelor membre, ceea ce justifică extinderea acestora la toți

[4] JO C , , p. .

pârâții, indiferent de domiciliul acestora. În plus, prezentul regulament ar trebui să precizeze cazurile în care Curtea Unică în materie de Brevete și Curtea de Justiție din Benelux pot exercita o competență subsidiară.

(6) Normele din prezentul regulament cu privire la litispendență și conexitate, care urmăresc evitarea procedurilor paralele și a hotărârilor ireconciliabile, ar trebui să se aplice în cazul în care acțiunile sunt aduse în fața instanțelor din statele membre în care se aplică acordurile internaționale menționate anterior și în fața instanțelor din statele membre în care aceste acorduri nu se aplică.

(7) Normele din prezentul regulament cu privire la litispendență și conexitate ar trebui să se aplice, de asemenea, și în cazul în care, pe timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 83 alineatul (1) din Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete, procedurile privind anumite tipuri de litigii legate de brevetele europene, astfel cum sunt definite la articolul respectiv, sunt aduse în fața Curții Unice în materie de Brevete, pe de o parte, și în fața unei instanțe dintr-un stat membru care este parte contractantă la Acordul UPC, pe de altă parte.

(8) Hotărârile Curții Unice în materie de Brevete și ale Curții de Justiție din Benelux ar trebui să fie recunoscute și aplicate în statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective în conformitate cu prezentul regulament.

(9) Hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre care nu sunt părți contractante la acordurile internaționale respective ar trebui să fie recunoscute și executate în continuare în celelalte state membre în conformitate cu prezentul regulament.

(10) Prezentul regulament ar trebui să înceapă să se aplice concomitent cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 pentru a permite intrarea corespunzătoare în vigoare a Acordului UPC și transferul efectiv de competențe către Curtea de Justiție din Benelux.

(11) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, se adaugă următoarea teză la sfârșitul considerentului 14:

„De asemenea, ar trebui să se aplice norme uniforme privind competența indiferent de domiciliul pârâtului, în cazurile în care instanțele comune mai multor state membre își exercită competența în chestiuni care intră în sfera de aplicare a prezentului regulament.”

(2) În Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, se inserează articolele 71a, 71b, 71c și 71d:

„Articolul 71a

1. În sensul prezentului regulament, o instanță comună mai multor state membre (denumită în continuare „instanță comună”) este o instanță a unui stat membru atunci când, în temeiul acordului prin care este instituită, aceasta își exercită competența judiciară în materie civilă și comercială în sensul prezentului regulament.

2. În sensul prezentului regulament, fiecare dintre următoarele instanțe sunt instanțe comune:

(a) Curtea Unică în materie de Brevete, instituită prin Acordul privind Curtea Unică în materie de Brevete, semnat la 19 februarie 2013 (denumit în continuare „Acordul UPC”);

(b) Curtea de Justiție din Benelux, instituită prin Tratatul din 31 martie 1965 privind instituirea și statutul Curții de Justiție din Benelux (denumit în continuare „Acordul Benelux”).

Articolul 71b

Jurisdicția instanței comune se stabilește după cum urmează:

1. Instanța comună este competentă în cazul în care, în temeiul prezentului regulament, instanțele unui stat membru care este parte la un acord de instituire a unei instanțe comune sunt competente într-o chestiune reglementată de acordul respectiv.

2. În cazul în care pârâtul nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru și prezentul regulament nu conferă în alt mod competența cu privire la acesta, dispozițiile de la capitolul II se aplică la fel ca în cazul în care pârâtul ar fi domiciliat pe teritoriul unui stat membru. Dispozițiile de la articolul 35 se aplică chiar și în cazul în care instanțele din statele terțe sunt competente să judece cauza pe fond.

3. În cazul în care pârâtul nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru și nicio instanță a unui stat membru nu este competentă în temeiul prezentului regulament, se poate introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața instanței comune dacă:

a) bunurile aparținând pârâtului se află într-un stat membru care este parte la acordul de instituire a instanței comune;

b) valoarea bunurilor nu este nesemnificativă față de valoarea pretenției;

c) litigiul are o legătură suficientă cu orice stat membru care este parte la acordul de instituire a instanței comune.

Articolul 71c

1. Articolele 29-32 se aplică în cazul în care acțiunile sunt introduse în fața unei instanțe comune și a unei instanțe dintr-un stat membru care nu este parte la acordul de instituire a instanței comune respective.

2. Articolele 29-32 se aplică în cazul în care, în timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 83 alineatul (1) din Acordul UPC, se introduc acțiuni în fața Curții Unice în materie de Brevete și în fața unei instanțe dintr-un stat membru care este parte la Acordul UPC.

Articolul 71d

În materie de recunoaștere și executare, prezentul regulament se aplică în cazul recunoașterii și executării următoarelor hotărâri:

a) hotărârile Curții Unice în materie de Brevete sau ale Curții de Justiție din Benelux care trebuie să fie recunoscute și aplicate în statele membre care nu sunt părți contractante la Acordul UPC sau la Acordul Benelux, precum și

b) hotărârile pronunțate de instanțele din statele membre care nu sunt părți contractante la Acordul UPC sau la Acordul Benelux, care ar trebui să fie recunoscute și executate în statele membre care sunt părți contractante la acordurile respective.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 10 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Preşedintele	*Președintele*